

Framgångsrika mindre finnar, men Svenskt lag-NM-guld i »large«

Lagguld i large, en individuell silvermedalj och två individuella bronsmedaljer blev det för det svenska agilitylandslaget på det välarrangerade Nordiska mästerskapet 2005.

AV MARI EDMAN, TEXT &
LASSE MOELL, BILD

Under Hund 2005 var det återigen dags för det svenska agilitylandslaget att mäta sin kraft med landslagen från Norge, Danmark och Finland.

Sverige hade flera medaljer att försvara – ett guld, två silver och två brons – vilka erövrades under det nordiska mästerskapet i norska Hamar 2004.

Den spännande tävlingsdagen inleddes med strålande svenska lagresultat i samtliga storleksklasser.

Först ut var de fyra smallekipagen: Maria Ekström och Siri fick en vid sväng efter balansbommen, men var för övrigt felfria. Victoria Silfverberg och Isa missförstod varann före gungan, men gick också i mål med 0 fel. Mikaela Lingwall och Tuffe gjorde ett stabilt lopp och säkrade ledningen för smallaget.

Det gjorde alltså inget att Rose-Marie Schmidts Kelly vände i första tunneln och fick 5 hinderfel och några tiondels sekunders tidsfel, eftersom det är lagens tre bästa resultat som räknas.

I mediumklassen startade Martina Ericsson och Troya först bland svenskarna. De gjorde ett tajt och snyggt lopp, men fick 5 fel på A-hindret. Eva Leandersson och Tip hade lite problem med det hala underlaget och fick en vägran på hinder nummer 7. Michaela Jansson och Alpha gjorde ett nästintill perfekt lopp.

Och tack vare att även det fjärde ekipaget – Marie Hansson och

De glada blågula guldmedaljörerna: Britt Perez, landslagsledare Nils Lindqvist, Jenny Damm, Magne Alden, Caroline Lindqvist och landslagsledaren Åsa Söderman.

Whoopi – nollade sitt lopp lade sig även det svenska mediumlaget i ledningen, trots sammanlagt 5 fel.

Largelaget hade bytt ut två ekipage. Redan före NM ersatte Britt Perez och Lee klubbkamraterna Åsa Emanuelsson och Ia, eftersom Ia var dräktig. Och efter söndagsmorgonens kort-

ta träningspass, där ekipagen fick känna på formen och underlaget, visade det sig att Caroline Lindqvists Ascot haltade. Då fick Magne Alden och Lotis på mycket kort varsel samla ihop sig och debutera i landslagssammanhang. Det gjorde de med bravur – ett nollat lopp.

Dessförinnan hade Jenny Damm kört samlat med Lotus. Britt och Lee hade gjort ett mer yvigt lopp, som resulterade i 10 fel. Jenny är förare även till lagets sista hund, Elvis, och gjorde ytterligare ett kanonlopp. Därmed vann även largelaget sin klass.

Den svenska hejaklacken på läkta-

MARI EDMAN
E-POST: edman.mari@mbox300.swipnet.se

»Jag såg allt« hävdar NM-domaren Christa Bremer

Berätta om dig själv.

Jag kommer från Tyskland. Har varit agilitydomare sedan 1991 och har en 12-årig airdaleterriertik. Tidigare hade jag en hane.

I vilka länder har du dömt tidigare, förutom Tyskland?

– I Schweiz, Österrike, Italien...

Och jag dömdo nordiska mästerskapen för...sex år sedan, tror jag det var. Jag har dessutom varit värdinna på VM, när det gick i mitt hemland.

Vad är ditt intryck av de nordiska agilityhundarna på detta mästerskap?

– Ni har fler olika raser som är duk-

tiga än det brukar vara. Hundarna är mycket duktiga och genomtränade.

Hur tänkte du när du ritade banorna?

– Jag ville att de tävlande skulle gilla banorna. Jag känner igen en del ekipage från VM, som jag alltid besöker, så jag försökte göra utmanande banor med normalsvär idealtid. Det framfördes även önskemål från arrangören om att det skulle gå snabbt att bygga om mellan de olika banorna, för att det var ont om tid. Därför behövde banorna i stort sett bara numreras om.

Var det några särskilda färdigheter som du ville premiera?

– Jag ville testa så att hundarna kan jobba både nära förarna och på mer avstånd. Jag vill att förare och hund ska vara ett väl sammansvetsat team. Jag tycker att de var mycket duktiga. Det var tråkigt för en del skickliga ekipage som klarade många svårigheter, men kom lite fel i kritiska ögonblick.

Har du fått några kommentarer angående banorna och bedömningen?

– Jag har fått några klagomål på bedömningen. Men så är det alltid.

Folk har åsikter om hur man dömer kontaktfält och liknande. På det stora hela är jag mycket nöjd.

Är det något domslut som du ångrar?

– Nej, jag justerade dem som jag först dömdo fel.

Var det inte svårt att se gungan på den andra banan? I förhållande till där du stod såg det ut som att en pelare skymde din sikt.

– Näddå, inte alls. Jag såg allt.

Vad kommer du att minnas bäst från detta mästerskap?

– Publik. Den var fantastisk. I övrigt var det inget som överraskade mig.

ren längst in i Älvsjömassans C-hall jublade. Den blågula flaggan vajade och förväntningarna skruvades upp ännu en nivå inför den andra och avgörande agilitylagklassen, samtidigt som det pratades om de i flera fall märkliga domsluten.

Inte undra på. Den tyska domaren, frau **Christa Bremer**, missade en hel del fel och dömde ibland fel där ingen på läktaren begrep varför. Kanske för att hon i många fall stod placerad på märkliga ställen, bakom pelare och i vinklar där hon omöjligt kunde se ifall hunden passerade vägringslinjen. Hennes banor gynnade snabba förare som hann springa med sina hundar. För många av hopphindren skulle rundas och tas bakifrån, vilket är ganska ovanligt på svenska agilitytävlingar.

Någon större variation blev det inte i de olika klasserna, eftersom banbyggnaden mest bestod av att funktionärerna numrerade om hindren. Å andra sidan gick det fort att bygga om och den vältrimmade arrangören, Linköpings HU, höll tids-schemat nästintill på minuten.

I den andra klassen började det lag som låg sist. Det sammanlagda resultatet från de båda lagklasserna utgör lagens slutresultat.

När det var smallagets tur var det tvunget att slå Finland, som endast hade 5 fel, för att ta hem segern. Återigen började Maria och Siri, som gjorde ett lite vingligt lopp och drog på sig 5 fel på balansen. Victoria fick till ett lite konstigt sidbyte med Isa, vilket gjorde att de fick en vägran på hinder nummer 15. Samma hinder och samma fel för Mikaela och Tuffe. Därmed var Sverige borta från segerstriden. Så redan innan Rose-Marie och Kelly diskade sig, också på hinder 15, hade smallaget åkt ner till bronsplats.

Även mediumlaget var tvunget att slå sina finska motståndare, som också bara hade fem fel. Det började dock inte särskilt lovande. Ännu ett

märkligt domslut fick Martina att komma av sig efter balansen och glömma banan. Michaela och Alpha fick fel på balansen och en vägran på hindret efter. Eva och Tip gjorde dock ett lugnt, samlat och nollat lopp. Likaså Marie och Whoopi, som dock blev lite trängd av matte vid gungan men redde ut det hela. Mediumlaget slutade även det på bronsplats.

På läktaren jublade finnarna. Övriga länder applåderade artigt. Och på planen gjorde de överlyckliga vinnarna ett ärevarv med sina överstyva hundar av så udda "agilityraser" som bland andra bichon frisé, västgötaspets och komfohrländer. Det var inte bara kul att se, utan också otroligt inspirerande.

När det svenska largelaget skulle köra var även det tvunget att slå ett lag med endast 5 fel, fast i deras fall Danmark. Jenny och Lotus inledde med ett hårresande snyggt och snabbt lopp. Britt och Lee hade domaren på sin sida och fick inte fel, trots att Lee inte var i närheten av kontaktfältet på balansens nerfart. Magne och Lotis gjorde ännu ett nollat lopp. Sverige vann således lagguldet i large. Att Jenny och Elvis avslutade med fem fel spelade nämligen ingen roll för lagets slutresultat.

Nordiska mästerskapet avgörs enbart i agilityklass. När de båda lagklasserna är avklarade går de tio bästa individuella ekipagen i varje storlek vidare till en individuell final. Ekipagen har med sig sina resultat från lagklasserna, så för att nå hela vägen fram till prispallen gäller det att under dagen ha gjort tre mycket bra lopp.

I small gick Maria och Siri, Mikaela och Tuffe samt Victoria och Isa vidare till finalen. Bäst klarade sig Maria och Siri, som med sina 5 fel slutade på bronsplats. På fjärde plats kom Mikaela och Tuffe.

Klassen vanns av den säkra finska bichon frisén, som var den enda smallhunden med noll fel. Silverme-

daljören, den finska racersnabba västgötaspetsen, fick av någon mystisk anledning 5 fel i slalom.

Även i medium var det tre svenska ekipage som gick vidare till finalklassen: Marie och Whoopi, Eva och Tip samt Michaela och Alpha. Det sistnämnda ekipaget drog på sig ytterligare 10 fel, men både Eva och Tip och Marie och Whoopi lyckades nolla denna klass.

Bästa svenska ekipage i medium blev därmed Marie och Whoopi som slutade på bronsplats. Vann klassen gjorde en finsk borderterrier.

Till largefinalen tog sig Jenny med både Lotus och Elvis, samt Magne och Lotis. Tyvärr diskade sig landslagsdebutanterna efter att först, med tajta svängar i snabb fart, klara av en svår passage från slalom, över A-hindret och vidare mot en tunnel. Där tappade Magne för ett kort, kort ögonblick Lotis som tyvärr prickade in fel tunnelgång.

Elvis tog långhoppet snett, men med Lotus fick Jenny till ett nästintill perfekt lopp. De slogs endast av ett danskt ekipage, som lyckades få agility att se nästan lika enkelt ut som det gör när Jenny och rutinerade Lotus kör.

Under detta mästerskap var det alltså de svenska largeekipagen som klarade sig bäst. Ett guld och ett silver. Och bortsett från att många knorrade på domaren var NM 2005 ett mycket lyckat arrangemang, med gott om plats för den stora och entusiastiska publiken.

RESULTAT NM 2005

Lag, small

1. Finland 2. Norge 3. Sverige

Lag, medium

1. Finland 2. Norge 3. Sverige

Lag, large

1. Sverige 2. Danmark 3. Norge

Individuellt, small

1. Hanna Näenpää,
White Symphony's Cassandra, bichon frisé, Finland, 0 fel 133,07 sek.
2. Päivi Männistö, Fennikan Lady
Leilanie, västgötaspets,
Finland, 5 fel 123,48 sek.
3. Maria Ekström, Brainpool's Siri,
sheltie, Sverige, 5 fel 129,45 sek.

Individuellt, medium

1. Petteri Huotari, Foxforest
Last Mohican, borderterrier,
Finland, 0 fel 124,70 sek.
2. Morten Bratlie, Lille-Majas Iver,
sheltie, Norge, 0 fel 126,15 sek.
3. Marie Hansson, Maribell's Yambalaya,
sheltie, Sverige, 0 fel 129,73 sek.

Individuellt, large

1. Sarah Lorentzen, Asasara
Attractive Thunderbird, bc, Danmark,
0 fel 114,79 sek.
2. Jenny Damm, Saltsjöborgs Lotus,
bc, Sverige, 0 fel 118,91 sek.
3. Kim Gravlund, Stensedals Red Indian
Ready, bc, Danmark, 0 fel 126,03 sek.

Frau Christa Bremer kollar så att Jenny Damms Lotus inte lämnar gungan för tidigt. Jenny och Lotus slutade som individuella silvermedaljörer.